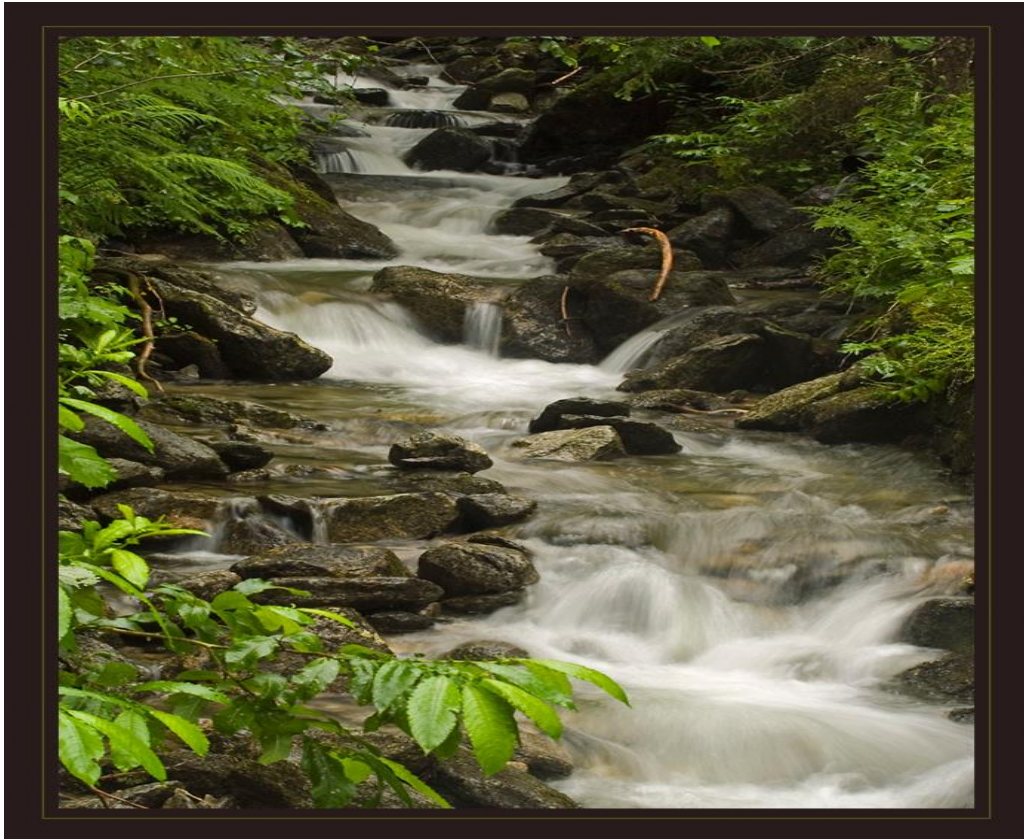

*Laatste zondag van het kerkelijk
jaar*

20 november 2022

Voorganger: Ds. Wina Hordijk-van der Zwaag
Organist: Irma Zuur
M.m.v. gelegenheidskantory o.l.v. Erik Nijzink
Protestantse gemeente Aalden (PKN)

Intochtslied: Lied 91 A: 1

1 Wie in de schaduw Gods mag wonen,
hoeft niet te vrezen voor de dood.
Zoek je bij Hem om onderkomen,
dan wordt zijn vrede jou tot brood.
God legt zijn vleugels van genade
beschermend om je heen als vriend.
En Hij bevrijdt je van het kwade,
opdat je eens geluk zal zien.

Bemoediging en groet

Lied 91 A: 3

3 Geen duister zal je overvallen,
er is een licht dat eeuwig brandt.
Duizenden doden kunnen vallen,
jij blijft geschreven in Gods hand.
God is een schild voor zijn getrouwen,
die leven van geloof alleen.
Hij zal een nieuwe hemel bouwen
van liefde om hun tranen heen.

Kyriëgebed

Glorialied: Lied 793: 2,3

2 Bron van liefde, licht en leven,
zon die hartverwarmend schijnt,
woord van hogerhand gegeven,
trouwen teder tot het eind-
al zou ons een vijand haten,
al gaat zelfs de liefste heen,
liefde zal ons nooit verlaten:
Gij, Gij laat ons niet alleen.

3 Bron van liefde, licht en leven,
laat uw vreugde in ons zijn;
is de blijdschap weggebleven,
liefde maakt van water wijn.
Dat wij dan elkaar beminnen
zó dat zelfs de dood niet scheidt;
niets kan liefde overwinnen
liefde heeft de eeuwigheid.

Gebed voor opening van de Bijbel

De cantorij zingt: Lied 999

Ik zal in mijn huis niet wonen, ik zal op mijn bed niet slapen,
ik zal mijn ogen niet dichtdoen, ik zal niet rusten, geen ogenblik, voordat ik heb
gevonden –
een plek waar Hij wonen kan, een plaats om te rusten voor Hem die God is, de enige
ware.

Ik zal in mijn huis niet wonen, ik zal mijn ogen niet dicht doen,
ik zal niet rusten, geen ogenblik, ik mag versmachten van dorst, totdat ik heb gevonden
een plek waar de doden leven, een plaats waar recht wordt gedaan aan de verworpenen
der aarde.

Lezing: Mattheüs 5: 1-10 *uit de Bijbel in Gewone Taal*

1 Toen Jezus al die mensen zag, ging hij een berg op. Daar ging hij zitten. Zijn leerlingen kwamen bij hem. 2 Jezus begon zijn leerlingen uitleg te geven over de nieuwe wereld. Hij zei:

3 'Het echte geluk is voor mensen die weten dat ze God nodig hebben. Want voor hen is Gods nieuwe wereld.

4 Het echte geluk is voor mensen die verdriet hebben. Want God zal hen troosten.

5 Het echte geluk is voor mensen die vriendelijk zijn. Want aan hen zal God de aarde geven.

6 Het echte geluk is voor mensen die doen wat God wil, en die dat het allerbelangrijkste vinden. Want God zal hun moeite belonen.

7 Het echte geluk is voor mensen die goed zijn voor anderen. Want God zal goed zijn voor hen.

8 Het echte geluk is voor mensen die eerlijk zijn. Want zij zullen God zien.

9 Het echte geluk is voor mensen die vrede sluiten. Want zij zullen kinderen van God genoemd worden.

10 Het echte geluk is voor mensen die lijden omdat ze doen wat God wil. Want voor hen is Gods nieuwe wereld.

Lied 221: 1

1 Zo vriendelijk en veilig als het licht,
zo als een mantel om mij heengeslagen,
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht,
ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.

Lezing: Psalm 91: 1-4, 11-12

1 Wie in de beschutting van de Allerhoogste woont
en overnacht in de schaduw van de Ontzagwekkende,
2 zegt tegen de HEER: 'Mijn toevlucht, mijn vesting,
mijn God, op u vertrouw ik.'

3 Hij bevrijdt je uit het net van de vogelvanger
en redt je van de dodelijke pest,

4 hij zal je beschermen met zijn vleugels,
onder zijn wieken vind je een toevlucht,
zijn trouw is een veilig schild.

11 Hij vertrouwt je toe aan zijn engelen,
die over je waken waar je ook gaat.

12 Hun handen zullen je dragen,
je voet zul je niet stoten aan een steen.

Lied 'Wil mij een vader en een moeder zijn' (mel. Ld. 247)

1 Ik ben uw vragend kind in dit bestaan,
dat, argeloos gekomen, steeds moet gaan,
dat spelend op de straten van de tijd
speurt naar de sporen van uw eeuwigheid.

2 Mijn ogen zoeken U door 't duister heen.
Mijn hand tast alles af: ben ik alleen?
Is er een houvast dat dit leven draagt?
Is er een antwoord op wat in mij vraagt?

3 U bent mijn bodem waarop alles groeit,
de witte lelie die in ieder bloeit,
de diepe adem die mij overmant,
de steeds nabije in het niemandsland.

4 Met U durf ik de horizonten aan
en alle wegen die uw pelgrims gaan.
Wees mij een metgezel in vreugd' en pijn;
wil mij een vader en een moeder zijn.

Overdenking

Lied 634

U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!
Alle menselijk lijden hebt U ondergaan
om ons te bevrijden tot een nieuw bestaan:
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!

Licht moge stralen in de duisternis,
nieuwe vrede dalen waar geen hoop meer is.
Geef ons dan te leven in het nieuwe licht,
wil het woord ons geven dat hier vrede sticht:
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!

Rondom leven en sterven

Rondom leven

Liturgische schikking.

*Lief kind
De kleuren van de regenboog
beloven
liefde en trouw
van God aan jou.
Vergeet het niet
als je de prachtige boog
aan de hemel ziet.
Je bent geliefd!*

Op mensenkinderen laat de Eeuwige het licht van zijn ogen vallen. Vroeger, vandaag en steeds opnieuw. God roept hen het leven in en kent hen bij name. Zij staan in zijn handpalm geschreven.

Wij willen hier de naam noemen van het kind dat geboren werd in ons midden. Voor hem is er een witte roos, als teken van reinheid en nieuw leven. Deze roos wordt geplaatst in de liturgisch schikking.

Zo wordt gesymboliseerd dat hij deel van het geheel van onze gemeente is.

Wij noemen de naam:

Sem Ellen,
Geboren op 16 mei 2022,
Zoon van Thomas en Ruth, broertje van Noa en Bas

Ook gedenken we alle kinderen die geboren zijn, meestal naamloos voor ons, maar door God bij name gekend.

lied 'Kijk eens om je heen'

Kijk eens om je heen, kijk eens om je heen.
Geef elkaar een hand, je bent niet alleen.
Want wij moeten samen delen,
Samen zingen, samen spelen.
Ook al zijn wij nog maar klein:
Samen spelen is pas fijn.

Kijk eens om je heen, kijk eens om je heen.
Wij zijn in de wereld niet alleen.
God kent ieder kind bij name,
Zeg maar ja en zeg maar amen.
Ook al zijn we nog maar klein,
God wil onze Vader zijn.

Rondom sterven

Liturgische schikking.

*Zeven paarse linten in het vraagteken
vertolken pijn, verdriet en zorg.
Een achtste lint, maar wit van kleur,
wil laten zien dat God nabij is.
Mee wil dragen wat te zwaar is
en je nodigt aan de tafel van verbinding met alle mensen,
die zijn voorgegaan
naar een heimelijk weten
van hemelslicht.
Zo vertellen ons de zeven witte linten.
Pijn, verdriet en zorg
worden ons teruggegeven
in een ander weten.
Een heilig verhaal
wat reikt tot in eeuwigheid.*

Op mensenkinderen laat de Eeuwige het licht van zijn ogen vallen. Vroeger, vandaag en steeds opnieuw. God roept hen het leven in en kent hen bij name. Zij staan in zijn handpalm geschreven.

Lied 79 uit Zangen van zoeken en zien

Cantorij:

Wij noemen U de namen
van hen met wie wij samen
het leven mochten gaan.

Nu zij ons zijn ontvallen,
lijkt leven te versmallen
tot koud en eenzaam voortbestaan.

Allen:

O Eeuwige, laat merken
wat liefde kan bewerken
hier in vertrouwde kring.
Laat niet ons hart verkillen,
maar ons verdriet verstillen
tot dierbare herinnering.

Wij willen hier de namen noemen van hen die ons het leven gaven, hun liefde en
vriendschap, van hen die onze dagen en nachten deelden.
Vol herinnering zijn onze gedachten, vol verdriet omdat hun leven ten einde ging, vol
dankbaarheid om wie zij voor ons waren.
Laat hun naam niet vergeten raken, wie zij waren en waar zij voor stonden. Laat ons
verbonden blijven met wat zij ons nalieten. Dat God hen verzamelt bij zijn getrouwen, in
zijn eeuwig licht, dat geloven wij.

*Steek een kaars aan tegen al het duister,
als een teken in een bange tijd,
dat ons leven niet in wanhoop eindigt
dat de vrede sterker is dan strijd.*

*Want het licht is sterker dan het donker
en het daglicht overwint de nacht,
zoek je weg niet langer in het duister,
keer je om en zie Gods nieuwe dag.*

We noemen hun namen:

Annie Truin-Mager,
Geboren op 5 juli 1943 en overleden op 11 december 2021

Roelientje Lubberts-Pruntel,
Geboren op 20 augustus 1968 en overleden op 26 augustus 2022.

Ook gedenken we allen die gestorven zijn, meestal naamloos voor ons, maar door God
bij name gekend.

De cantorij zingt Lied 954

Rust en vrede, rust en vrede
mensenkind, Gods licht voor jou!
Welkom thuis in de hand van de levende God,
ons altijd nabij.

Gelegenheid om gedachteniskaarsjes aan te steken.

Lied 25 uit Zangen van zoeken en zien met cantorij

Cantorij:

Leven is van zeven dagen lief en leed, verdriet en licht.
Stappen zetten, wegen wagen, goede toekomst in het zicht.
Mogen wij elkander dragen op de weg die voor ons ligt.

Wind en adem, geest en leven, vol beweging, storm en vuur,
mogen ons bezieling geven, in de winter, koud en guur,
dat wij doorgaan onze wegen, dat wij voortgaan dag en uur.

Broeder Zon met al zijn stralen, die ons van de nacht bevrijdt,
moge schijnen op de aarde elke plaats en elke tijd,
geve elke mens zijn waarde: zonne van gerechtigheid.

Allen:

Regenwater, waterbronnen, bron van leven, levensstroom
waarmee alles is begonnen, water voor een dorre boom,
uitgelopen, nieuw gevonden wast zij heel ons leven schoon.

Mag ik jou opnieuw ontmoeten, vriend, vriendin, vergeet mij niet,
zal ik jou opnieuw begroeten, met mijn ogen, met mijn lied.
Mag ons in zijn hand behoeden God die lief is en ons ziet.

Gebeden afgesloten met een gezamenlijk Onze Vader

Herinnering aan de collecte

De cantorij zingt Lied 11 uit Zangen van zoeken en zien.

Een zegen voor jou en voor jou en voor jou,
dat de reis van je leven met liefd' is omgeven.
Dat de aarde je draagt en de wind je vervoert.
Dat de weg open ligt en de zon je doet stralen.

Een zegen voor jou en voor jou en voor jou,
dat de reis van je leven met liefd' is omgeven.
Dat Gods hand je beschermt en de geest inspireert.
Dat een stem je beweegt al je dromen te leven.

Slotlied: Lied 15 uit 'Het liefste lied van overzee 2' (mel. Lied 246 ELB)

Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan.
Ik ben je baken, ook in diepe nacht.
Ik ben de stem die steeds in jou zal opstaan.
Ik ben de hand die op je vriendschap wacht.
Ik ben het licht dat voor je voeten uitgaat.
Ik ben de wind waardoor je ademhaalt.

Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan.
Ik ben de zon, waarvoor het donker knielt.
Ik ben de groet, waarmee ook jij kunt opstaan.
Ik ben de hoop, dat zaad diep in je ziel.
Ik ben het lied, dat fluistert in de bomen.
Ik ben de dag, die schemert in je droom.

Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan.
Ik ben de liefde, die een mens je schenkt.
Ik ben de hoogste toon die jij kunt aanslaan.
Ik ben de verte, die verlangend wenkt.
En, kom je thuis, de laatste mist verdwenen,
ben Ik de hand, die al je tranen wist.

Zegen (Na de dienst mag u een gedachteniskaarsje meenemen naar huis)